

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201800
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8813201800.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 p r o t i žalovanej: H. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XA, XXX XX Y. X. V., Š. S. R. K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, 93 037 Lehnice 725, IČO: 42 264 154, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava 5, o zaplatenie 266,30 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 200,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 05.07.2010 zo sumy 200,67 eur do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovaná a vedľajší účastník s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 305,83 eur, ktorá bude pozostávať z iných trov konania a z trov právneho zastúpenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 266,30 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 05.07.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili spolu dňa 01.12.2009 zmluvu o pôžičke evid. č. 1901704, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej celkovú sumu pôžičky 370,98 eur na zakúpenie spotrebného tovaru uvedeného v zmluve. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 6 mesačných splátkach v sume 44,33 eur. Do dňa spísania žaloby uhradila žalovaná z vyššie uvedenej zmluvy sumu 149,33 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.06.2010 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa dlžné splátky neuhradila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 266,30 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Vedľajší účastník na strane žalovanej oznámil vstup do konania podaním doručeným súdu dňa 21.05.2013. Vo vyjadrení k žalobe, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 14.01.2014 uviedol, že žalobca vymáha v predmetnom konaní na súde svoje právo na zaplatenie pohľadávky 266,30 eur s prísl. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko ide o bezdôvodné obohatenie, lebo žalobca dňa

26.06.2010 listom „predžalobná upomienka“ vyzval žalovanú v súlade so zmluvou o pôžičke č. 1901704 zo dňa 01.12.2009 k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo, pričom vedľajší účastník je toho názoru, že táto výzva je v skutočnosti odstúpením od predmetnej zmluvy. Teda žalobca si mohol prvýkrát vymáhať svoje právo na zaplatenie predmetnej sumy dňa 27.06.2010, avšak žalobu na súd podal žalobca až dňa 20.02.2013, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. V ďalšom citoval ust. § 107 ods. 1 a §451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V predmetnom konaní tak vzniesol námietku premlčania. Zároveň požiadal o náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, vyjadrením vedľajšieho účastníka, uznesením č.k. 9C/139/2013-33, písomnými vyjadreniami žalobcu spolu s prílohami, prednesom právneho zástupcu žalobcu a zistil nasledovný skutkový stav:

Na pojednávanie sa dostavil iba právny zástupca žalobcu.

Žalobca, vedľajší účastník ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnili.

Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, svoju neprítomnosť neospravedlnila, ani nežiadala odročit' pojednávanie.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu v zmysle písomného vyhotovenia tejto žaloby. Žalobca odpoveďou na výzvu súdu zo dňa 14.01.2014 riadne špecifikoval uplatnenú sumu čo do výšky aj dôvodu. Pridržiavajú sa týchto písomných vyjadrení, ako aj samotného znenia žaloby. K vznesenej námietke premlčania sa taktiež žalobca vyjadril písomným podaním súdu, pričom vznesenú námietku žalobca považuje za nedôvodnú, nakoľko nárok bol riadne uplatnený v 3-ročnej premlčacej dobe v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. V ďalšom uviedol, že suma pôžičky, ktorú mala žalovaná zaplatiť splátkami v počte 6 po 44,33 eur je 245 eur.

V písomnom vyjadrení zo dňa 03.06.2014 právny zástupca žalobcu uviedol, že podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 6 mesačných splátkach v sume 44,33 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná si neplnila svoje povinnosti, pôvodný žalobca dňa 26.06.2010 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Keďže žalovaná požadovanú dlžnú sumu napriek tomu neuhradil, pôvodný žalobca podal dňa 18.02.2013 návrh na začatie konania na príslušný súd. Žalobca zastáva názor, že v predmetnej veci bola dodržaná premlčacia lehota na uplatnenie práva na súde v zmysle Občianskeho zákonníka.

Žalobca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 19.01.2015 prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že dňa 01.12.2009 pôvodný veriteľ uzatvoril so žalovanou Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej úver vo výške 245 eur. Žalovaná sa zaviazala uhradiť poskytnutý úver v 6. mesačných splátkach vo výške 44,33 eur a akontáciu vo výške 105 eur, t.j uhradiť pôvodnému veriteľovi sumu v celkovej výške 370,98 eur. Z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že z predpísaných úhrad v celkovej výške 370,98 eur, žalovaná uhradila sumu vo výške 149,33 eur. Žalovaná sa tak dostala do omeškania s úhradou sumy vo výške 221,65 eur- istina (370,98 eur-149,33 eur).V zmysle bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že ak sa klient dostane do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky, je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. Pokuta spolu v sume 22,15 eur. Žalobca si v návrhu na začatie konania uplatnil sankčný úrok vo výške 22,50 eur, a to z obdobia od 31.08.2010 do 13.12.2011. Žalovaná suma vo výške 266,30 eur tak pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 221,65 eur a z poplatkov vyčíslených v zmysle bodu 12 Všeobecných podmienok vo výške 44,65 eur. Žalovaná bola v zmysle bodu 6.2 Všeobecných obchodných podmienok povinná poskytnutý úver uhrádzať vždy k 20.dňu v mesiaci, počnúc splátkou 20.01.2010, pričom splatnosť poslednej splátky bola 20.06.2010.

Dňa 02.05.2013 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na zmenu účastníka konania na strane žalobcu a súhlas so vstupom do konania. Súd uznesením zo dňa 28.01.2014 č.k. 9C/139/2013-33 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, vstúpil ako nový žalobca: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalovaná ako klient uzavreli dňa 01.12.2009 žiadosť a zmluvu o pôžičke č. 9123364804, pričom kúpna cena predstavovala sumu 350 eur, akontácia 105 a výška pôžičky sumu 245 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 6 splátkach pri výške mesačnej splátky 44,33 eur, ročnej úrokovej sadzbe 32,91% a RPMN 32,91%. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 6 mesiacov.

Žalovaná prehlásila, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámila s Podmienkami a Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Podľa čl. 1 bod 1.1 Podmienok k Zmluve o pôžičke (ďalej len „Podmienky“), kúpna cena znamená kúpnu cenu tovaru alebo jej časť zníženú o akontáciu. Akontácia znamená časť kúpnej ceny tovaru zaplatenú klientom ako kupujúcim.

Tieto podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a určujú časť obsahu zmluvy, pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak (čl. 2 bod 2.2 Podmienok).

Podľa čl. 3 bod 3.3 Podmienok, ak sa klient rozhodne zaplatiť akontáciu zaplatí akontáciu sprostredkovateľovi pri nákupe tovaru. Ďalšie splátky vykonáva klient v súlade s ust. Čl. 6 VOP.

V zmysle čl. 2 bod 2.1 Všeobecných obchodných podmienok, tieto VOP upravujú vzťahy medzi klientom na jednej strane a spoločnosťou na strane druhej v súvislosti so službou a jej poskytnutím na základe zmluvy a pri uplatňovaní práv a plnení povinností vyplývajúcich zo zmluvy a povinným na jednej strane a spoločnosťou na druhej strane v súvislosti s uspokojením alebo domáhaním sa uspokojovania zabezpečovanej pohľadávky spoločnosťou, ak klient nesplní zabezpečovanú pohľadávku riadne a včas.

Klient je navrhovateľom uzatvorenia zmluvy. Návrh na uzatvorenie zmluvy klient doručuje spoločnosti na predpísanom tlačive (čl. 4 bod 4.1 Všeobecných obchodných podmienok).

Spoločnosť poskytuje klientovi službu na základe uzatvorenej zmluvy (čl. 5 bod 5.1 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 6 bod 6.1, 6.2 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo Všeobecných obchodných podmienkach. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo zmluve alebo Podmienkach alebo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

V jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. (čl. 6 bod 6.3, 6.4 Všeobecných obchodných podmienok).

Podľa čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty sankčný úrok vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Súčasťou pohľadávky spoločnosti voči klientovi sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky (čl. 12 bod. 12.4 Všeobecných obchodných podmienok).

V zmysle čl. 15 bod 15.7 Všeobecných obchodných podmienok právne vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a zmluvy o zabezpečení sa riadia právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Listom označeným ako predžalobná upomienka, ktorý žalovaná prevzala dňa 01.07.2010 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok vo výške 239,37 eur jednorázovo v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami do 3 dní od doručenia tejto upomienky. Zároveň ju upozornila, že márnym uplynutím stanovenej lehoty začne vymáhať vyššie uvedenú pohľadávku s príslušenstvom.

Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná na splátkach celkovo uhradila sumu 149,33 eur.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=01.12.2009>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=01.12.2009>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101?ucinnost=26.05.2008>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsť len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (§ 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka).

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. M. L. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli dňa 01.12.2009 zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 245 eur a ktorú sa žalovaná zaviazala splátiť v 6 mesačných splátkach po 44,33 eur. V prospech žalobcu žalovaná uhradila jednu splátku vo výške 44,33 eur.

Súd vykonaným dokazovaním mal ďalej za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška celkovej mesačnej splátky bez rozdelenia istiny a úrokov. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ustanovením.

V rozsudku zo dňa 27.11.2014 vo veci sp. zn. 7Co/220/2014 Krajský súd v Prešove uviedol -„Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. je i to, že táto zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia. Tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov.“

Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle Podmienok k zmluve o pôžičke je čiastka pôžičky totožná s kúpnu cenou zaplatenou spoločnosťou s tým, že kúpna cena znamená kúpnu cenu tovaru alebo jej časť zníženú o akontáciu. Pôvodný žalobca tak poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 245 eur, keďže kúpna cena tovaru predstavovala sumu 350 eur a akontácia, ktorú žalovaná uhradila predstavovala sumu 105 eur (350 eur-105 eur =245 eur). Žalovaná uhradila iba jednu splátku vo výške 44,33 eur, čo vyplýva z prehľadu splátok a úhrad. Keďže predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vzniklo iba právo na zaplatenie nevrátených finančných prostriedkov vo výške 200,67 eur (245 eur - 44,33 eur) a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže základná úroková sadzba U. M. L. bola vo výške 1 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba U. M. L., teda vo výške 9 % ročne. Vzhľadom na žalobcom priznaný nárok, súd žalovanú zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 200,67 eur od 05.07.2010 do zaplatenia a čo do zvyšku aj v časti nároku na úrok z omeškania žalobu zamietol.

Žalobca si v žalovanej sume uplatnil aj nárok na pokutu v zmysle bodu 12.2 Všeobecných obchodných podmienok tak ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, kde je zrejmé, že v uplatnenej sume je aj suma z položky pokuta, keďže inak by rozdiel medzi sumou splátok a úhradami predstavoval sumu nižšiu ako si žalobca uplatňuje. Súd má za to, že ide o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ, keďže takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 10%, mal platiť aj úrok z omeškania dojednaný v bode 12.3., čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. V danom prípade ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 10% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 10 % z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 30 dní je v prepočte na rok až vo výške 120 % (10 % x 12 mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 120 % ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K

vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

V predmetnej úverovej zmluve bolo za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd ďalej poukazuje na to, že v danej právnej veci si žalobca uplatňuje nárok z titulu zmluvnej pokuty ako sa ňou súd zaoberal vyššie, pričom sa jedná o dojednanie, ktoré bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/96/2013 zo dňa 31.05.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/172/2013 zo dňa 30.04.2014, ako aj rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 13C/96/2013.

Súd poukazuje na ustanovenie § 53a ods. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Citované ustanovenie § 53a je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok.

Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (čl. 7 ods. 1 smernice).

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov. Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice). Citované ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného poriadku, teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011).

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, naviac zákonom výslovne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom, ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu. Súd je povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania, je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou

povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke.

S ohľadom na vyššie uvedené mal súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty nemožno žalobcovi priznať, nakoľko sa jedná o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom, preto žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 266,30 eur bolo žalobcovi priznaných 200,67 eur, teda žalobca mal v konaní úspech 75% a neúspech 25%, čo predstavuje úspech žalovanej. Žalobcovi po odpočítaní úspechu žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 50%.

Žalobca vyčíslil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 636,99 eur.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 23,24 eur.

Žalobcovi tak vznikol nárok na odmenu za osem úkonov - prevzatie a príprava zastúpenia (AK GALLO), písomné podanie na súd, prevzatie a príprava zastúpenia (AK KUŠNÍR), odpoveď na výzvu zo dňa 14.01.2014, účasť na pojednávaní dňa 19.05.2014 (vo výške 1 zo sumy 23,24 eur, t.j. v sume 5,81 eur, v zmysle §13a ods. 4 nakoľko pojednávanie bolo odročené), vyjadrenie zo dňa 03.06.2014, účasť na pojednávaní dňa 12.02.2016 (vo výške 1 zo sumy 23,24 eur, t.j. v sume 5,81 eur, v zmysle §13a ods. 4 nakoľko pojednávanie bolo odročené) a za účasť na pojednávaní dňa 27.04.2016 podľa § 13a ods. 1 písm. a), c), d) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 151,06 eur a na režijný paušál za 8 úkonov v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. a to za tri úkony v roku 2013 po 7,81 eur, tri úkony v roku 2014 po 8,04 eur a dva úkony v roku 2016 po 8,58 eur teda spolu 64,71 eur.

Súd taktiež priznal náhradu za stratu času za 5 začatých polhodín (jedna polhodina 13,40 eur v roku 2014) na ceste Košice - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 19.05.2014 a to v sume 67 eur a za 10 začatých polhodín (jedna polhodina 14,30 eur v roku 2016) na ceste Košice - Vranov nad Topľou a späť za účasť zástupcu na pojednávaní dňa 12.02.2016 a dňa 27.04.2016 v sume 143 eur, náhrada za stratu času tak spolu predstavuje sumu 210 eur a cestovné za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 19.05.2014, 12.02.2016 a dňa 27.04.2016 motorovým vozidlom - Košice - Vranov nad Topľou a späť pri počte 300 kilometrov, priemernej spotrebe 5 l/100 km a cene pohonných hmôt 1,02 eur /l a základnej náhrade 0,183 eur vo výške 70,20 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 151,06 eur, režijného paušálu 64,71 eur, náhrady cestovného v sume 70,20 eur a náhrady za stratu času v sume 210 eur. Právny zástupca je platcom DPH preto mu priznal súd aj DPH v sume 99,19 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. zo sumy 495,97 eur, teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 595,16 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 50%, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 297,58 eur (50% zo sumy 595,16 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 16,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu trov v sume 8,25 eur (50% zo sumy 16,50 eur).

Súd mal za to, že záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z ustanovenia § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Pokiaľ teda Občiansky súdny poriadok nevyhradzuje práva a povinnosti v konaní iba niektorému z účastníkov, teda výslovne navrhovateľovi (napr. dispozícia s návrhom) alebo odporcovi (napr. súhlas so späťvzatím),

je potrebné všetky ostatné práva a povinnosti, dané Občianskym súdnym poriadkom všeobecne účastníkovi konania, považovať aj za práva a povinnosti vedľajšieho účastníka. Pretože ustanovenie § 142 Občianskeho súdneho poriadku, použité aj v danom prípade, neviaže povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, zakladá uvedené ustanovenie povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu účastníkovi. Teda pokiaľ vedľajší účastník vystupuje na strane účastníka, u ktorého je daná povinnosť nahradiť trovy konania podľa ustanovení § 142 Občianskeho súdneho poriadku, je takáto povinnosť daná i na strane vedľajšieho účastníka. Čo sa týka formy takéhoto spoločného záväzku, je potrebné vychádzať z princípu zodpovednosti za výsledok konania, ktorý ovláda problematiku náhrady trov konania. Plnej zodpovednosti za výsledok konania potom zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviaže účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Súd teda uzatvára, že vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil podľa § 93 ods. 4 O.s.p., a preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako procesne neúspešný účastník zaplatiť procesne úspešnému účastníkovi náhradu trov konania, preto súd uložil povinnosť zaplatiť trovy konania procesne úspešnej žalovanej ako i vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej a to spoločne a nerozdielne.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.